

Gašper Bivšek je koroški pesnik, ki se je v naših koncih navkljub mladosti že dodobra uveljavil, hitro pa pridobiva na veljavi tudi širom Slovenije. Trenutno piše svojo tretjo pesniško zbirko, s katero bo zagotovo vnesel novosti v Koroško poezijo.

Pod pojmom kulture razumemo mnogo stvari od filmov, glasbe, knjig, gledališča, pa vse do vizualnih umetnosti in drugih oblik kreativnega izražanja. Nas pa zanima katera vrsta kulturne dejavnosti vam je najbližja in zakaj.

Najbližja kulturna dejavnost mi je literatura, posebno pesništvo, malo manj proza in dramatika. Kar se tiče pesništva, me znotraj njega zelo zanimajo ritmični učinki, kar potegne za sabo tudi glasbo. Všeč mi je tudi fotografija in film, predvsem poetičnost fotografije in filma in njuna povezava s pesništvom, kot poglobitev oziroma nadgradnja abstraktnega besednega pomena. Pisanje pesmi mi, glede na moje sposobnosti, ponuja najširši spekter izražanja.

Se aktivno kulturno udeležujete oziroma ali ste se kdaj?

Seveda se kulturno udeležujem, čeprav me vedno manj zanima masovno kulturno udeleževanje, (mislim večje prireditve), in mi je ljubše bolj individualno udeleževanje, ki temelji na tesnejšem osebnem stiku publike (ki je v tem primeru maloštevilna) in ustvarjalca...to je seveda tudi posledica moje odločitve, da za svoje udeleževanje na lokalnem nivoju, zavračam vsakršno plačilo, ker je vsakršno plačilo, glede na vložek, ki ga za pisanje izvornih pesmi porabim, pravzaprav žaljivo.

Kakšne knjige berete, kako pogosto in ali bi lahko izbrali vašo najljubšo knjigo?

Trenutno največ berem prozo, izvirno mislečo prozo, ker sem se v prejšnjem letu prenaedel poezije, skratka prebiral sem je preveč in na nek način me je začela dušiti (posebno slovenska naivno sproščena poezija). Berem vsak dan, vendar nikoli zato, da bi mi minil čas, ali zato da bi ubežal vsakdanu (kot marsikdo reče), berem predvsem zato, da širim svoje območje razmišljanja in se ne poneumim, kar se ti v obstoječi družbi lahko hitro zgodi. Ne morem izbrati svoje najljubše knjige, imam jih več, in nasploh je *najljubša* knjiga zelo variabilna stvar.

Katera zvrst glasbe je vam najbolj pri srcu? Kupujete originalne CD-je ali poslušate MP3-je? Kateri koncert ste obiskali nazadnje?

Prav zdaj, v teh dnevih, mi je najbolj pri srcu Bossa Nova. Kupujem tudi originalne Cd-je, vendar največ poslušam Mp3-je. Nazadnje sem obiskal Muzikarjado na Ravnah, kjer so koroški glasbeniki zelo lepo igrali na kitare in me do take mere razvedrili, da do sončnega vzhoda nisem zatisnil oči. Res lepo.

Kako pogosto si privoščite ogled filma? Kakšno je vaše mnenje o slovenskem TV programu? Obstaja v vašem življenju kak film, ki je na vas naredil izreden vtis?

Filme si ogledujem bolj poredko, Hollywoodski produkciji se predajam še redkeje kot redko. O slovenskem TV programu imam zelo kritično mnenje, seveda se mi zdijo komercialne postaje negledljive, nacionalno RTV pa spremljam samo preko spleta, ker ne prenesem reklam, res jih ne prenesem. Vedno ko (če že) prižgem TV se mi zdi, da mi hočejo prodati (neke laži), ko bi morali informirati. Če sem slabe volje, včasih gledam poročila, ker mi svet takrat postane tako absurdno komičen, da ni razloga za slabo voljo... kar se tiče časovnih terminov oddaj, ki imajo opravka s kulturo... lepo je vidno na katerem mestu je kultura v tej državi in kakšen je odnos ljudi do kulture. Izreden vtis je nazadnje name naredil film Wernerja Hercoga Aguirre, der Zorn Gottes (Aguirre, Božja jeza)

Kako ste zadovoljni s kulturno ponudbo na Koroškem in kaj najbolj pogrešate? Kaj so glavne prednosti in slabosti koroškega kulturnega prostora?

Glede na periferno lego Koroške moramo biti glede kulturne ponudbe kar zadovoljni, marsikje v tej deželi razvoja (Alpski Tiger državi), je še mnogo slabše. Kaj hočem reči; seveda se za vsakega kaj najde in se vsi, ki kulturno podoba ustvarjajo zelo trudijo, da izpeljejo stvari tako kot si jih domislijo, slaba stran je seveda obisk (tistim, ki se gre za obisk), omejena finančna sredstva in težji pogoji dela v primerjavi z večjimi območji. Pogrešam marsikaj. Glavna prednost koroškega kulturnega prostora je bližina meje, za katero pravijo, da je ni več, torej čezmejno kulturno povezovanje, pri čemer moramo prestopiti zgolj povezovanje z rojaki. Prednost so tudi obnovljeni kulturni domovi po vsej Koroški, ki niso dovolj izkoriščeni, oziroma so izkoriščeni za dvomljive zadeve. Nekaj slabosti je. Največja slabost je nekakšno temeljno nerazumevanje poslanstva kulture med demokratsko večino, to je seveda značilno tudi za druge dele države. Na kulturo se gleda, kot na nekega požiralca denarja, ja, spet je šlo za kulturo, rečejo. Malokdo razume, da je razvoj kulture nujno potreben in je ravno zapostavljanje kulture (svobodne kulture) pripeljalo v družbo, kjer so temeljni medčloveški odnosi zapostavljeni oziroma izničeni na minimum in je oblikovanje izvirne identitete posameznika skoraj nemogoče. Seveda so še druge slabosti, ki pa jih ne bom našteval.